

Ministerul Finanțelor Publice

Agencia Națională de Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor
Publice a județului Hunedoara

DECIZIA Nr.21 emisa de DGFP Hunedoara in anul 2010

Direcția generală a finanțelor publice a județului Hunedoara a fost sesizată de Activitatea de inspecție fiscală asupra contestației formulată de **SC X SRL** cu sediul în X, județul Hunedoara.

Contestația a fost formulată împotriva **Deciziei de impunere nr. X** emisă, de Activitatea de inspecție fiscală, în baza **Raportului de inspecție fiscală nr. X**, privind stabilirea ca obligație de plată, către bugetul consolidat al statului, a sumei de **X lei**, reprezentând:

- **X lei** - impozit pe profit stabilit suplimentar;
- **X lei** - majorări de întârziere aferente impozit pe profit;
- **X lei** - taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar;
- **X lei** - majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală.

Direcția generală a finanțelor publice a județului Hunedoara, constatând că sunt indeplinite dispozițiile art. 205, art.206 și art. 207 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală, este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. Prin contestația formulată, societatea contestatoare susține următoarele:

A. Referitor la impozitul pe profit în sumă X lei și majorările de întârziere aferente în sumă de X lei

Societatea contestatoare susține că:

- organele de inspecție nu au avut în vedere faptul că **SC X SRL** îndeplinea condițiile prevăzute de lege pentru a plăti impozit pe veniturile microintreprinderilor;

- majorarea bazei de impunere cu suma de X lei și a creanței fiscale suplimentare privind impozitul pe profit aferent anului X - X, s-a făcut prin încălcarea prevederilor art. 105 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, în sensul că, inspecția fiscală nu a avut în vedere examinarea tuturor stărilor de fapt și a raporturilor juridice ce erau relevante pentru impunere, în sensul că, organele de inspecție sunt îndreptățite să aprecieze, în limitele atribuțiilor și competențelor ce le revin, relevanța stărilor de fapt fiscale și să adopte soluția admisă de lege, întemeiată pe constatări complete asupra tuturor împrejurărilor edificatoare în cauză.

Referitor la procedura de determinare a impozitului pe profit, ca obligație suplimentară, societatea contestatoare precizează faptul că:

- pentru anul X, organele de inspecție fiscală consideră, ca nedeductibile, cheltuielile în sumă de X lei, deși acestea nu apar înregistrate de societate în contul 658, cum eronat menționează organele de inspecție în raportul contestat;

- pentru anul fiscal X, organele de inspecție calculează impozit pe profit deși a fost determinată o pierdere fiscală de X lei;

- pe perioada X, organele de inspecție fiscală, în contradicție cu prevederile art. 19 și art. 21 alin. (4) lit. f) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, stabilesc profit impozabil, ca bază suplimentară de impunere în sumă de X lei și un impozit pe profit suplimentar de X lei, ca urmare neacordării dreptului de deducere pentru cheltuielile aferente achiziției bunurilor menționate în facturile nr.:X, X și X respectiv X și X;

- organele de inspecție fiscală nu dezvoltă, în cuprinsul raportului contestat, constatări de natura inexistenței elementelor prevăzute de art. 2 din Normele metodologice de întocmire și utilizare a registrelor și formularelor comune pe economie privind activitatea financiară și contabilă aprobate prin ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1850/2004, care să conducă la neluarea în considerare ca document justificativ, a facturilor menționate mai sus.

B. Referitor la taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar în sumă de X lei și majorările de întârziere aferente de X lei

Societatea contestatoare susține că:

- determinarea, suplimentară, a bazei de impunere în sumă de X lei privind taxa pe valoarea adăugată, s-a făcut prin neluarea în considerare a documentelor justificative și evidențelor contabile, care potrivit art. 64 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală constituie probe în stabilirea bazei de impunere;

- organele de inspecție nu au acordat drept de deducere pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de X lei, invocând caracterul fictiv al operațiunilor precum și neîndeplinirea condițiilor legale a documentelor justificative, fără să ia în considerare stările de fapt și raporturile juridice relevante pentru impunere;

- în conformitate cu prevederile art. 145 alin. (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal societatea are dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată pentru bunurile care i-au fost livrate sau urmează să îi fie livrate de o altă persoană impozabilă dacă aceste sunt destinate desfășurării de operațiuni taxabile;

- în determinarea taxei pe valoarea adăugată, ca obligație suplimentară în sumă de X lei, organele de control nu se pronunță asupra corectitudinii înregistrărilor din evidența contabilă a taxei pe valoarea adăugată deductibilă și colectată precum și a modului de întocmire a deconturilor depuse de societate la organul fiscal teritorial pe perioada X.

Având în vedere argumentele aduse, societatea contestatoare solicită anularea actelor administrativ – fiscale contestate și exonerarea de la plata obligațiilor suplimentare, reprezentând:

- **X lei** - impozit pe profit stabilit suplimentar;
- **X lei** - majorări de întârziere aferente impozit pe profit;
- **X lei** - taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar;
- **X lei** - majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

II. Prin Raportul de inspecție fiscală, înregistrat sub nr. X, care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr. X, organele de control ale Activității de inspecție fiscală, au consemnat următoarele:

A. Referitor la impozitul pe profit în sumă X lei și majorările de întârziere aferente în sumă de X lei

A1. Cu privire la imozitul pe profit, calculat pentru perioada X, perioadă în care SC X SRL a înregistrat,declarat și virat impozit pe veniturile microintreprinderilor

La data înființării, **SC X SRL** a fost înregistrată ca plătitoare de impozit pe veniturile microintreprinderilor.

În perioada X, societatea nu a îndeplinit condițiile prevăzute la art. 103 și art. 104 alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, în sensul că, nu a desfășurat activitate și nu a avut nici un angajat, astfel că, în mod eronat a înregistrat și declarat impozit pe veniturile microintreprinderilor pentru perioada X, în sumă totală de X lei.

Urmare celor constatate precum și având în vedere rezultatele financiare evidențiate de societate în perioada X, organele de inspecție au calculat **impozit pe profit**, pentru această perioadă, în sumă de **X lei**.

Totodată, în urma efectuării verificării, organele de inspecție fiscală nu au acordat drept de deducere pentru cheltuieli în sumă de X lei, înregistrate în perioada X, reprezentând:

A2. Cheltuieli înregistrate în evidența contabilă pe baza unor facturi care nu îndeplinesc calitatea de documente justificative, astfel:

a) cheltuieli cu achiziția materialului lemnos

În luna X, **SC X SRL** a înregistrat în evidența contabilă cheltuieli în sumă de X lei, pe baza facturii nr. X, emisă de **SC X SRL X**.

Organele de inspecție nu au acordat drept de deducere pentru această cheltuială întrucât, din verificările efectuate au constatat următoarele:

- atât la sediul social declarat al contribuabilului, cât și la domiciliul declarat al administratorului societății, nu a putut fi identificat nici un reprezentant al **SC X SRL X**;
- conform datelor din dosarul contribuabilului existent la organul fiscal teritorial rezultă că, această societate nu a desfășurat nici o activitate.

b) cheltuieli cu achiziția anvelopelor

În luna X, **SC X SRL** a înregistrat în evidența contabilă proprie cheltuieli cu anvelopele în sumă de X lei, pe baza facturii fiscale nr. X emisă de **SC X SRL X**.

Organele de inspecție nu au acordat drept de deducere pentru această cheltuială întrucât, din verificările efectuate au constatat următoarele:

- datele de identificare, înscrise în factura fiscală menționată mai sus, aparțin **SC X SRL X**, societate care nu funcționează la sediul declarat;
- **SC X SRL X** nu există.

c) cheltuieli cu achiziția pieselor de schimb

În perioada X, **SC X SRL** a înregistrat în evidența contabilă proprie cheltuieli cu achiziția pieselor de schimb și serviciilor prestate, în sumă totală de X lei, pe baza facturilor fiscale emise de **SC X SRL X**.

În vederea verificării realității și legalității tranzacțiilor între cele două societăți, organele de inspecție fiscală au efectuat un control încrucișat la **SC X SRL X**, fiind încheiat procesul verbal nr. X.

Din procesul verbal, menționat mai sus, rezultă că, **SC X SRL X** nu a avut nici un fel de relații comerciale cu **SC X SRL** și nu a emis facturile fiscale care au făcut obiectul controlului.

A3. Cheltuieli înregistrate în evidența contabilă pe bază de bonuri fiscale

În luna X, societatea a înregistrat eronat în evidența contabilă, cheltuieli în sumă totală de X lei, pe baza bonului fiscal nr. X emis de SC X X, întrucât suma totală înscrisă în acest bon fiscal este de X lei, inclusiv TVA.

A4. Cheltuieli înregistrate în evidența contabilă, reprezentând achiziții de bunuri care nu au legătură cu obiectul de activitate al societății

În luna X, **SC X SRL** a înregistrat în evidența contabilă cheltuieli cu reparațiile, pe baza facturii fiscale nr. X emisă de de **SC X SRL** , în valoare de X lei, reprezentând contravaloarea reparației unui autoturism care nu se află în proprietatea societății și nu servește desfășurarea activității societății.

Față de cele constatate organele de inspecție au stabilit, suplimentar, în sarcina societății, **impozit pe profit** în sumă totală de **X lei** și **majorări de întârziere** aferente, în sumă de **X lei**.

B. Referitor la taxa pe valoarea adăugată în sumă X lei și majorările de întârziere aferente în sumă de X lei

B1. Societatea comercială nu s-a înregistrat în scopuri de TVA deși a depășit plafonul de scutire

Din verificarea efectuată, organele de inspecție fiscală au constatat următoarele:

- **SC X SRL** nu s-a declarat plătitoare de TVA la înființare;
- societatea comercială a depășit, la data de X, plafonul de scutire la TVA de X euro;
- **SC X SRL** s-a înregistrat în scopuri de TVA începând cu data de X;
- societatea nu a declarat corect taxa pe valoarea adăugată pentru perioada supusă controlului.

Față de cele constatate și având în vedere datele din evidența contabilă a societății, organele de inspecție au stabilit în sarcina societății **taxă pe valoarea adăugată** în sumă de **X lei**, aferentă perioadei X.

Totodată, în urma efectuării verificării, organele de inspecție fiscală nu au acordat drept de deducere pentru **taxa pe valoarea adăugată** în sumă de **X lei**, motivând următoarele:

B2. Societatea comercială a dedus taxă pe valoarea adăugată pe baza unor facturi care nu îndeplinesc calitatea de documente justificative, respectiv:

a) pentru achiziția anvelopelor

În luna X, **SC X SRL** a dedus taxa pe valoarea adăugată în sumă de X lei, pe baza facturii fiscale nr. X emisă de **SC X SRL X**.

Organele de inspecție nu au acordat drept de deducere pentru această taxă, întrucât, din verificările efectuate au constatat următoarele:

- datele de identificare, înscrise în factura fiscală menționată mai sus, aparțin **SC X SRL X**, societate care nu funcționează la sediul declarat;
- **SC X SRL X** nu a putut fi identificată.

b) pentru achiziția pieselor de schimb

În perioada X, **SC X SRL** a dedus taxă pe valoarea adăugată, în sumă totală de X lei, aferentă achizițiilor de piese schimb și servicii prestate, conform facturilor fiscale emise de **SC X SRL X**.

În vederea verificării realității și legalității tranzacțiilor între cele două societăți, organele de inspecție fiscală au efectuat un control încrucișat la **SC X SRL X**, fiind încheiat procesul verbal nr. X.

Din procesul verbal, menționat mai sus, rezultă că, **SC X SRL X** nu a avut nici un fel de relații comerciale cu **SC X SRL** și nu a emis facturile fiscale care au făcut obiectul controlului.

c) pentru achiziția unui mijloc fix

În luna X, **SC X SRL** a dedus taxă pe valoarea adăugată în sumă de X lei aferentă achiziției unui “IFRON Producție Românească”, pe baza facturii fiscale seria X nr. X emisă de **SC X SRL X**.

Organele de inspecție fiscală au constatat că, factura fiscală în cauză, nu conține toate elementele necesare dobândirii caracterului de document justificativ, respectiv: numărul facturii, date referitoare la persoanele care au întocmit factura, date referitoare la mijlocul de transport cu care a fost transportat bunul.

De asemenea, organele de inspecție au constatat faptul că valorile înscrise în factura fiscală sunt completate eronat, astfel:

- preț unitar X lei;
- valoare X lei;
- TVA X lei;
- Total factură X lei.

B3. Societatea a dedus, în mod eronat, taxă pe valoarea adăugată, în sumă de X lei, aferentă achizițiilor de combustibili pe bază de bonuri fiscale

În luna X, societatea a dedus taxă pe valoarea adăugată în sumă de X lei, pe baza bonului fiscal nr. X emis de SC X X, deși taxa înscrisă în acest bon fiscal este de X lei.

Față de cele constatate organele de inspecție au stabilit, suplimentar, în sarcina societății, **taxă pe valoarea adăugată** în sumă totală de **X lei** și **majorări de întârziere** aferente, în sumă de **X lei**.

III. Având în vedere constatările organelor de control, motivațiile contestatoarei, documentele existente la dosarul cauzei precum și actele normative în vigoare în perioada supusă verificării, invocate de societatea contestatoare și de organele de control, se rețin următoarele:

A. Referitor la impozitul pe profit în sumă X lei și majorările de întârziere aferente în sumă de X lei

Perioada supusă controlului este X.

A1. Cu privire la imozitul pe profit în sumă de X lei, calculat pentru perioada X, perioadă în care SC X SRL a înregistrat, declarat și virat impozit pe veniturile microintreprinderilor

Direcția generală a finanțelor publice a județului Hunedoara este investită a se pronunța dacă societatea avea obligația să calculeze impozit pe profit începând cu luna X având în vedere că la data de X, nu mai îndeplinea condițiile prevăzute de lege, pentru menținerea în sistemul de impunere pe veniturile microintreprinderilor.

În fapt, urmare efectuării verificării, organele de inspecție fiscală au constatat că:

- la data înființării, **SC X SRL** a fost înregistrată ca plătitoare de impozit pe veniturile microintreprinderilor;
- în perioada X, societatea nu a desfășurat activitate și nu a avut nici un angajat, astfel că, în mod eronat a înregistrat și declarat impozit pe veniturile microintreprinderilor pentru perioada X.

Urmare celor constatate precum și având în vedere rezultatele financiare evidențiate de societate în perioada X, organele de inspecție au calculat **impozit pe profit**, pentru această perioadă, în sumă de **X lei**.

În drept, sunt aplicabile prevederile art.103 și art. 104 alin. (3) și alin. (4) din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal cu modificările și completările ulterioare, unde se precizează

„ART. 103

Definiția microîntreprinderii

În sensul prezentului titlu, o microîntreprindere este o persoană juridică română care îndeplinește cumulativ următoarele condiții, la data de 31 decembrie a anului fiscal precedent:

- a) realizează venituri, altele decât cele din consultanță și management, în proporție de peste 50% din veniturile totale;
- b) are de la 1 până la 9 salariați inclusiv;
- c) a realizat venituri care nu au depășit echivalentul în lei a 100.000 euro;
- d) capitalul social al persoanei juridice este deținut de persoane, altele decât statul, autoritățile locale și instituțiile publice.

ART. 104

(3) O persoană juridică română care este nou-înființată poate opta să plătească impozit pe venitul microîntreprinderilor, începând cu primul an fiscal, dacă condițiile prevăzute la [art. 103](#) lit. a) și d) sunt îndeplinite la data înregistrării la registrul comerțului și condiția prevăzută la [art. 103](#) lit. b) este îndeplinită în termen de 60 de zile inclusiv de la data înregistrării.

(4) Microîntreprinderile plătitoare de impozit pe venitul microîntreprinderilor nu mai aplică acest sistem de impunere începând cu anul fiscal următor anului în care nu mai îndeplinesc una dintre condițiile prevăzute la [art. 103](#).”

coroborate cu dispozițiile pct. 5, pct. 6 și pct. 7 din Normele metodologice de aplicare a Codului Fiscal aprobate prin H.G. nr.44/2004, cu completările și modificările ulterioare, potrivit carora:

“5. În sensul alin. (4) și (6) ale [art. 104](#) din Codul fiscal, ieșirea din sistemul de impunere pe veniturile microîntreprinderilor se efectuează începând cu anul următor celui în care nu se mai îndeplinește una dintre condițiile prevăzute la [art. 103](#) din Codul fiscal sau prin opțiune.[...]

6. În cazul în care angajarea nu se realizează în termen de 60 de zile de la data eliberării certificatului de înregistrare, microîntreprinderea este plătitoare de impozit pe profit de la data înregistrării acesteia la registrul comerțului.

7. În înțelesul [art. 104](#) alin. (4), dacă pe parcursul anului fiscal una dintre condițiile impuse la [art. 103](#) din Codul fiscal nu mai este îndeplinită, contribuabilul este obligat ca începând cu anul fiscal

următor să nu mai aplice impozitul pe venit chiar dacă ulterior îndeplinește criteriile prevăzute la art. 103 lit. b) și c).”

Potrivit acestor prevederi legale, pentru menținerea în sistemul de impunere pe veniturile microintreprinderilor, societatea avea obligația de a angaja cel puțin un salariat, în termen de 60 de zile de la data eliberării certificatului de înregistrare.

Față de cele arătate mai sus, se reține că, organele de inspecție fiscală au procedat în mod legal la stabilirea impozitului pe profit în sumă de **X lei**, aferent perioadei X.

A2. Cheltuieli înregistrate în evidența contabilă pe baza unor facturi care nu îndeplinesc calitatea de documente justificative

Direcția generală a finanțelor publice a județului Hunedoara este investită a se pronunța asupra deductibilității cheltuielilor cu aprovizionările efectuate pe baza unor facturi fiscale, considerate de organele de inspecție fiscală, ca fiind cheltuieli fără documente justificative

În fapt, în urma efectuării verificării, organele de inspecție fiscală nu au acordat drept de deducere pentru cheltuieli în sumă de X lei, înregistrate în perioada X, reprezentând:

a) cheltuieli cu achiziția materialului lemnos

SC X SRL a înregistrat în evidența contabilă cheltuieli în sumă de X lei, pe baza facturii nr. X, emisă de **SC X SRL X**.

Organele de inspecție nu au acordat drept de deducere pentru această cheltuială întrucât, din verificările efectuate au constatat următoarele:

- atât la sediul social declarat al contribuabilului, cât și la domiciliul declarat al administratorului societății, nu a putut fi identificat nici un reprezentant al **SC X SRL X**;
- conform datelor din dosarul contribuabilului existent la organul fiscal teritorial rezultă că, această societate nu a desfășurat nici o activitate.

b) cheltuieli cu achiziția anvelopelor

SC X SRL a înregistrat în evidența contabilă proprie cheltuieli cu anvelopele în sumă de X lei, pe baza facturii fiscale nr. X emisă de **SC X SRL X**.

Organele de inspecție nu au acordat drept de deducere pentru această cheltuială întrucât, din verificările efectuate au constatat următoarele:

- datele de identificare, înscrise în factura fiscală menționată mai sus, aparțin **SC X SRL X**, societate care nu funcționează la sediul declarat;
- **SC X SRL X** nu a putut fi identificată.

c) cheltuieli cu achiziția pieselor de schimb

În perioada X, **SC X SRL** a înregistrat în evidența contabilă proprie cheltuieli cu achiziția pieselor de schimb și serviciilor prestate, în sumă totală de X lei, pe baza facturilor fiscale emise de **SC X SRL X**.

În vederea verificării realității și legalității tranzacțiilor între cele două societăți, organele de inspecție fiscală au efectuat un control încrucișat la **SC X SRL X**, fiind încheiat procesul verbal nr. X.

Din procesul verbal, menționat mai sus, rezultă că, **SC X SRL X** nu a avut nici un fel de relații comerciale cu **SC X SRL** și nu a emis facturile fiscale care au făcut obiectul controlului.

În drept, art. 21 alin. (4) lit. f) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările ulterioare, prevede:

“Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile:

f) cheltuielile înregistrate în contabilitate, care nu au la bază un document justificativ, potrivit legii, prin care să se facă dovada efectuării operațiunii sau intrării în gestiune, după caz, potrivit normelor;”

De asemenea, potrivit art. 6 alin. (1) din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, se prevede:

“Orice operațiune economico-financiară efectuată se consemnează în momentul efectuării ei într-un document care sta la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ.”

Art. 1 din Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 2226/2006 privind utilizarea unor formulare financiar-contabile de către persoanele prevăzute la [art. 1 din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată](#), stipulează:

“Începând cu data de 1 ianuarie 2007, conținutul minimal obligatoriu pentru formularul de facturi este cel prevăzut la [art. 155 alin. \(5\) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare](#).”

În conformitate cu prevederile art. 155 alin. (5) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările ulterioare,

“Factura cuprinde în mod obligatoriu următoarele informații:

- a) numărul de ordine, în baza uneia sau mai multor serii, care identifică factura în mod unic;**
- b) data emiterii facturii;**
- c) data la care au fost livrate bunurile/prestate serviciile sau data încasării unui avans, în măsura în care această dată diferă de data emiterii facturii;**
- d) denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA sau, după caz, codul de identificare fiscală, ale persoanei impozabile care emite factura;**
- e) denumirea/numele furnizorului/prestatorului care nu este stabilit în România și care și-a desemnat un reprezentant fiscal, precum și denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA, conform [art. 153](#), ale reprezentantului fiscal;**
- f) denumirea/numele și adresa beneficiarului bunurilor sau serviciilor, precum și codul de înregistrare în scopuri de TVA sau codul de identificare fiscală ale beneficiarului, dacă acesta este o persoană impozabilă sau o persoană juridică neimpozabilă;**
- g) denumirea/numele beneficiarului care nu este stabilit în România și care și-a desemnat un reprezentant fiscal, precum și denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare prevăzut la [art. 153](#) ale reprezentantului fiscal;**
- h) denumirea și cantitatea bunurilor livrate, denumirea serviciilor prestate, precum și particularitățile prevăzute la [art. 125¹](#) alin. (3) în definirea bunurilor, în cazul livrării intracomunitare de mijloace de transport noi;**
- i) baza de impozitare a bunurilor și serviciilor sau, după caz, avansurile facturate, pentru fiecare cotă, scutire sau operațiune netaxabilă, prețul unitar, exclusiv taxa, precum și rabaturile, remizele, risturnele și alte reduceri de preț;**

j) indicarea cotei de taxă aplicate și a sumei taxei colectate, exprimate în lei, în funcție de cotele taxei;

k) în cazul în care nu se datorează taxa, trimiterea la dispozițiile aplicabile din prezentul titlu sau din Directiva 112 sau orice altă mențiune din care să rezulte că livrarea de bunuri sau prestarea de servicii face obiectul unei scutiri sau a procedurii de taxare inversă;

l) în cazul în care se aplică regimul special pentru agențiile de turism, trimiterea la art. 152¹, la art. 306 din Directiva 112 sau orice altă referință care să indice faptul că a fost aplicat regimul special;

m) dacă se aplică unul dintre regimurile speciale pentru bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecție și antichități, trimiterea la art. 152², la art. 313, 326 ori 333 din Directiva 112 sau orice altă referință care să indice faptul că a fost aplicat unul dintre regimurile respective;

n) o referire la alte facturi sau documente emise anterior, atunci când se emit mai multe facturi sau documente pentru aceeași operațiune”.

Potrivit prevederilor legale mai sus invocate, se reține că, în vederea stabilirii caracterului deductibil sau nedeductibil al cheltuielilor cu aprovizionările, este necesară analizarea modului de completare al facturilor

fiscale în vederea stabilirii dacă acestea au calitatea de document justificativ

ce stă la baza înregistrării cheltuielilor în contabilitate.

Față de cele de mai sus, se reține că, în ceea ce privește posibilitatea deducerii cheltuielilor în cazul în care documentele justificative cuprind mențiuni incomplete, Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Decizia nr.V din 15.01.2007, a emis un punct de vedere unitar în ceea ce privește deducerea taxei pe valoarea adăugată și diminuarea bazei impozabile la calculul impozitului pe profit, în situația în care documentele justificative nu conțin toate informațiile prevăzute de legislația în vigoare la data efectuării operațiunilor.

Astfel, prin Decizia V din 15.01.2007 se precizează că, **toate actele normative anterioare sau ulterioarea adoptării Codului fiscal au prevăzut obligativitatea prezentării de documente întocmite “legal” sau**

“conform legii”, însă prin Codul fiscal s-a reglementat unitar atât obligativitatea prezentării documentelor justificative cât și mențiunile sau informațiile pe care acestea trebuie să le cuprindă.

Având în vedere aceste aspecte, Înalta Curte de Casație și Justiție, a concluzionat că **“în aplicarea corectă a dispozițiilor art.21 alin.4 lit.f și ale art.145 alin.8 lit.a și b din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal și ale art.6(2) din Legea contabilității nr.82/1991, republicată, se impune să se considere că taxa pe valoarea adăugată nu poate fi dedusă și nici nu se poate diminua baza impozabilă la stabilirea impozitului pe profit în situația în care documentele justificative prezentate nu conțin sau nu furnizează toate informațiile prevăzute de dispozițiile legale în vigoare la data efectuării operațiunii pentru care se solicită deducerea acestei taxe.”**

Față de cele arătate mai sus, se reține că, organele de inspecție fiscală au procedat în mod legal la neacordarea dreptului de deducere pentru cheltuielile în sumă de X lei, înregistrate în evidența contabilă pe baza unor facturi fiscale, care nu îndeplinesc condițiile de documente justificative.

A3. Cheltuieli înregistrate în evidența contabilă pe bază de bonuri fiscale

Direcția generală a finanțelor publice a județului Hunedoara este investită a se pronunța asupra deductibilității cheltuielilor înregistrate în evidența contabilă, în condițiile în care aceste cheltuieli sunt la un nivel mai mare decât sumele înscrise în documentele justificative.

În fapt, în urma efectuării verificării, organele de inspecție fiscală nu au acordat drept de deducere pentru cheltuieli în sumă de X lei, înregistrate în evidența contabilă, pe baza bonului fiscal nr. X emis de SC X X, întrucât suma totală înscrisă în acest bon fiscal este de X lei, inclusiv TVA.

În drept, art. 21 alin. (4) lit. f) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările ulterioare, prevede:

“Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile:

f) cheltuielile înregistrate în contabilitate, care nu au la bază un document justificativ, potrivit legii, prin care să se facă dovada efectuării operațiunii sau intrării în gestiune, după caz, potrivit normelor;”

De asemenea, potrivit art. 6 alin. (1) din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, se prevede:

“Orice operațiune economico-financiara efectuată se consemnează în momentul efectuării ei într-un document care sta la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ.”

Față de cele arătate mai sus, se reține că, diferența dintre cheltuiala înregistrată în evidența contabilă și cea înscrisă în documentul justificativ, constituie cheltuială nedeductibilă întrucât nu are la bază un document justificativ.

A4. Cheltuieli înregistrate în evidența contabilă, reprezentând achiziții de bunuri care nu au legătură cu obiectul de activitate al societății

Direcția generală a finanțelor publice a județului Hunedoara este investită a se pronunța asupra deductibilității cheltuielilor cu reparațiile înregistrate în evidența contabilă, în condițiile în care aceste reparații au fost efectuate la un autoturism care nu este în proprietatea societății.

În fapt, în luna X, **SC X SRL** a înregistrat în evidența contabilă cheltuieli în valoare de X lei, reprezentând contravaloarea reparației unui autoturism care nu se află în proprietatea societății.

Prin raportul de inspecție fiscală, organele de control au consemnat faptul că, societatea comercială nu a prezentat documente din care să rezulte dacă acest mijloc de transport a fost utilizat în scopul realizării de venituri, astfel că nu au acordat drept de deducere pentru cheltuielile cu reparațiile în sumă de X lei, invocând prevederile art. 21 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

In drept, art. 21 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, prevede:

“Cheltuieli

(1) Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare.”

Totodata, pct. 22 din Normele metodologice de aplicare a [Legii nr. 571/2003](#) privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, precizează:

„Cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile sunt cheltuielile înregistrate cu realizarea și comercializarea bunurilor, prestarea serviciilor sau executarea lucrărilor, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare.”

În condițiile în care societatea nu a prezentat documente din care să rezulte că, autoturismul respectiv a fost utilizat în scopul realizării de venituri impozabile, se reține că, în mod legal, organele de inspecție nu acordat drept de deducere pentru cheltuielile cu reparațiile în sumă de X lei.

Având în vedere cele reținute mai sus, se concluzionează că, în mod legal, organele de inspecție fiscală au procedat la stabilirea, în sarcina societății contestatoare, a obligațiilor fiscale reprezentând, **impozit pe profit** în sumă totală de **X lei**, motiv pentru care se va respinge ca neîntemeiată, contestația formulată de **SC X SRL**.

În ceea ce privește suma de X lei, reprezentând majorări de întârziere aferente impozitului pe profit, se reține că stabilirea de majorări aferente acestui impozit, în sarcina contestatoarei, reprezintă o măsură accesorie în raport cu debitul.

Deoarece, în sarcina contestatoarei a fost reținut debitul de natura impozitului pe profit, iar prin contestație nu se prezintă argumente privind modul de calcul al majorărilor de întârziere, societatea comercială datorează și suma de **X lei**, cu titlu de majorări aferente acestui impozit, în conformitate cu prevederile art. 119 și art. 120 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală.

B. Referitor la taxa pe valoarea adăugată în sumă X lei și majorările de întârziere aferente în sumă de X lei

B1. Societatea comercială nu s-a înregistrat în scopuri de TVA deși a depășit plafonul de scutire

Direcția generală a finanțelor publice a județului Hunedoara este investită să se pronunțe dacă SC X SRL datorează taxa pe valoarea adăugată pe perioada X, în condițiile în care societatea nu a solicitat înregistrarea în scopuri de TVA la depășirea plafonului de X euro, depășire înregistrată la data de X.

În fapt, din verificarea efectuată, organele de inspecție fiscală au constatat următoarele:

- **SC X SRL** nu s-a declarat plătitoare de TVA la înființare;
- societatea comercială a depășit, la data de X, plafonul de scutire la TVA de X euro;
- **SC X SRL** s-a înregistrat în scopuri de TVA începând cu data de X.
- societatea nu a declarat corect taxa pe valoarea adăugată pentru perioada supusă controlului.

Față de cele constatate și având în vedere datele din evidența contabilă a societății, organele de inspecție au stabilit, suplimentar în sarcina societății, **taxă pe valoarea adăugată** în sumă de **X lei**, aferentă perioadei X.

În drept, art. 152 alin. (1) și alin. (6) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, prevede următoarele :

“(1) Persoana impozabilă stabilită în România conform [art. 125^{^1}](#) alin. (2) lit. a), a cărei cifră de afaceri anuală, declarată sau realizată, este inferioară plafonului de 35.000 euro, al cărui echivalent în lei se stabilește la cursul de schimb comunicat de Banca Națională a României la data aderării și se rotunjește la următoarea mie, poate solicita scutirea de taxă, numită în continuare regim special de scutire, pentru operațiunile prevăzute la [art. 126](#) alin. (1), cu excepția livrărilor intracomunitare de mijloace de transport noi, scutite conform [art. 143](#) alin. (2) lit. b).

(6) Persoana impozabilă care aplică regimul special de scutire și a cărei cifră de afaceri, prevăzută la alin. (2), este mai mare sau egală cu plafonul de scutire în decursul unui an calendaristic, trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA, conform [art. 153](#), în termen de 10 zile de la data atingerii sau depășirii plafonului. Data atingerii sau depășirii plafonului se consideră a fi prima zi a lunii calendaristice următoare celei în care plafonul a fost atins sau depășit. Regimul special de scutire se aplică până la data înregistrării în scopuri de TVA, conform [art. 153](#). Dacă persoana impozabilă respectivă nu solicită sau solicită înregistrarea cu întârziere, organele fiscale competente au dreptul să stabilească obligații privind taxa de plată și accesoriile aferente, de la data la care ar fi trebuit să fie înregistrat în scopuri de taxă, conform [art. 153](#).”

În conformitate cu art. 153 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare,

“Persoana impozabilă care are sediul activității economice în România și realizează sau intenționează să realizeze o activitate economică ce implică operațiuni taxabile și/sau scutite de taxa pe valoarea adăugată cu drept de deducere trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA la organul fiscal competent, denumită în continuare înregistrare normală în scopuri de taxă, după cum urmează:

b) dacă în cursul unui an calendaristic atinge sau depășește plafonul de scutire prevăzut la [art. 152](#) alin. (1), în termen de 10 zile de la sfârșitul lunii în care a atins sau a depășit acest plafon;”

Prevederile legale menționate mai sus se coroborează cu dispozițiile pct. 62 alin. (2) lit. b) din Normele metodologice de aplicare a Codului Fiscal aprobate prin H.G. nr.44/2004, cu completările și modificările ulterioare, potrivit cărora:

“În sensul [art. 152](#) alin. (6) din Codul fiscal, în cazul în care persoana impozabilă a atins sau a depășit plafonul de scutire și nu a solicitat înregistrarea conform [art. 153](#) din Codul fiscal, în termenul prevăzut de lege, organele fiscale competente vor proceda după cum urmează:

b) în cazul în care nerespectarea prevederilor legale este identificată după înregistrarea persoanei impozabile în scopuri de TVA conform [art. 153](#) din Codul fiscal, organele fiscale competente vor solicita plata taxei pe care persoana impozabilă ar fi datorat-o dacă ar fi fost înregistrată normal în scopuri de taxă conform [art. 153](#) din Codul fiscal, pe perioadă cuprinsă între data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat în termenul prevăzut de lege înregistrarea și data la care a fost înregistrată.”

Având în vedere cele arătate mai sus, se reține că, în mod legal, organele de inspecție fiscală au procedat la stabilirea taxei pe valoarea adăugată în sumă de X lei, datorată de societate pentru perioada X.

Totodată, în urma efectuării verificării, organele de inspecție fiscală nu au acordat drept de deducere pentru **taxa pe valoarea adăugată** în sumă de **X lei**, motivând următoarele:

B2. Societatea comercială a dedus taxă pe valoarea adăugată pe baza unor facturi care nu îndeplinesc calitatea de documente justificative,

Direcția generală a finanțelor publice a județului Hunedoara este investită a se pronunța dacă SC X SRL poate beneficia de dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată înscrisă în facturile emise de diverși furnizori, în condițiile în care:

- o parte din aceștia nu au putut fi identificați în urma controalelor fiscale încrucișate;
- tranzacțiile comerciale nu au fost recunoscute de către furnizor;
- documentul care a stat la baza înregistrărilor în contabilitate nu conține toate elementele necesare dobândirii caracterului de document justificativ.

În fapt, în urma efectuării verificării, organele de inspecție fiscală nu au acordat drept de deducere pentru **taxa pe valoarea adăugată** în sumă de **X lei**, înregistrat în perioada X, aferentă:

a) achiziției de anvelope

SC X SRL a dedus taxa pe valoarea adăugată în sumă de **X lei**, pe baza facturii fiscale nr. X emisă de **SC X SRL X**.

Organele de inspecție nu au acordat drept de deducere pentru această taxă, întrucât, din verificările efectuate au constatat următoarele:

- datele de identificare, înscrise în factura fiscală menționată mai sus, aparțin **SC X SRL X**, societate care nu funcționează la sediul declarat;
- **SC X SRL X** nu a putut fi identificată.

b) pentru achiziția pieselor de schimb

În perioada X, **SC X SRL** a dedus taxă pe valoarea adăugată, în sumă totală de X lei, aferentă achizițiilor de piese schimb și servicii prestate, conform facturilor fiscale emise de **SC X SRL X**.

În vederea verificării realității și legalității tranzacțiilor între cele două societăți, organele de inspecție fiscală au efectuat un control încrucișat la **SC X SRL X**, fiind încheiat procesul verbal nr. X.

Din procesul verbal, menționat mai sus, rezultă că, **SC X SRL X** nu a avut nici un fel de relații comerciale cu **SC X SRL** și nu a emis facturile fiscale care au făcut obiectul controlului.

c) pentru achiziția unui mijloc fix

SC X SRL a dedus taxă pe valoarea adăugată în sumă de X lei aferentă achiziției unui “IFRON Producție Românească”, pe baza facturii fiscale seria X nr. X emisă de **SC X SRL X**.

Organele de inspecție fiscală au constatat că, factura fiscală în cauză, nu conține toate elementele necesare dobândirii caracterului de document justificativ, respectiv: numărul facturii, date referitoare la persoanele care au întocmit factura, date referitoare la mijlocul de transport cu care a fost transportat bunul.

De asemenea, organele de inspecție au constatat faptul că valorile înscrise în factura fiscală sunt completate eronat, astfel:

- preț unitar X lei;
- valoare X lei;
- TVA X lei;
- Total factură X lei.

Organele de inspecție fiscală nu au acordat **SC X SRL** dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă de X lei intrucât, s-a constatat că, o parte dintre furnizorii de la care societatea contestatoare a achiziționat bunurile, nu au putut fi identificați în urma controalelor fiscale încrucișate.

De asemenea, o parte dintre tranzacțiile comerciale înscrise în facturile fiscale, pe baza cărora s-a dedus taxa pe valoarea adăugată, nu au fost recunoscute de către furnizor.

În drept, art. 146 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precizează:

“Condiții de exercitare a dreptului de deducere

(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să

îi fie prestate în beneficiul sau, sa detina o factura care sa cuprinda informatiile prevazute la **art. 155 alin. (5);**
[...]."

Conform art. 155 alin. (5) din legea mai sus mentionata, **"Factura cuprinde în mod obligatoriu urmtoarele informatii:**

a) **numarul de ordine, în baza uneia sau mai multor serii, care identifica factura în mod unic;**

b) **data emiterii facturii;**

c) **denumirea/numele, adresa si codul de înregistrare prevazut la art. 153, dupa caz, ale persoanei impozabile care emite factura;**

d) **denumirea/numele, adresa si codul de înregistrare prevazut la art. 153, ale reprezentantului fiscal, în cazul în care furnizorul/prestatorul nu este stabilit în România si i-a desemnat un reprezentant fiscal, daca acesta din urma este persoana obligata la plata taxei;**

e) **denumirea/numele, adresa si codul de înregistrare prevazut la art. 153, ale cumparatorului de bunuri sau servicii, dupa caz;**

f) **numele si adresa cumparatorului, precum si codul de înregistrare în scopuri de TVA, în cazul în care cumparatorul este înregistrat, conform art. 153, precum si adresa exacta a locului în care au fost transferate bunurile, în cazul livrarilor intracomunitare de bunuri prevazute la art. 143 alin. (2) lit. d);**

g) **denumirea/numele, adresa si codul de înregistrare prevazut la art. 153, ale reprezentantului fiscal, în cazul în care cealalta parte contractanta nu este stabilita în România si i-a desemnat un reprezentant fiscal în România, în cazul în care reprezentantul fiscal este persoana obligata la plata taxei;**

h) **codul de înregistrare în scopuri de TVA furnizat de client prestatorului, pentru serviciile prevazute la art. 133 alin. (2) lit. c) - f), lit. h) pct. 2 si lit. i); i) codul de înregistrare în scopuri de TVA cu care se identifica cumparatorul în celalalt stat membru, în cazul operatiunii prevazute la art.143 alin. (2) lit. a);**

j) **codul de înregistrare în scopuri de TVA cu care furnizorul s-a identificat în alt stat membru si sub care a efectuat achizitia intracomunitara în România, precum si codul de înregistrare în scopuri de TVA, prevazut la art. 153 sau 153¹, al cumparatorului, în cazul aplicarii art. 126 alin. (4) lit. b);**

k) **denumirea si cantitatea bunurilor livrate, denumirea serviciilor prestate, precum si particularitatile prevazute la art. 125¹ alin.(3) în definirea bunurilor, în cazul livrarii intracomunitare de mijloace de transport noi;**

l) data la care au fost livrate bunurile/prestate serviciile sau data încasării unui avans, cu excepția cazului în care factura este emisă înainte de data livrării/prestării sau încasării avansului;

m) baza de impozitare a bunurilor și serviciilor, pentru fiecare cota, scutire sau operațiune netaxabilă, pretul unitar, exclusiv taxă, precum și rabaturile, remizele, risturnele și alte reduceri de pret;

n) indicarea, în funcție de cotele taxei, a taxei colectate și a sumei totale a taxei colectate, exprimate în lei, sau a următoarelor mențiuni:

1. în cazul în care nu se datorează taxă, o mențiune referitoare la prevederile aplicabile din prezentul titlu sau din Directiva 112 ori mențiunile "scutit cu drept de deducere", "scutit fără drept de deducere", "neimpozabil în România" sau, după caz, "neinclus în baza de impozitare";

Având în vedere prevederile legale mai sus menționate, se reține că taxa pe valoarea adăugată aferentă bunurilor care au fost livrate sau urmează să fie livrate și serviciilor care au fost prestate sau urmează să fie prestate, este deductibilă doar în situația în care bunurile și/sau serviciile achiziționate sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile, justificarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată efectuându-se cu factură fiscală care trebuie să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5), și să fie emisă pe numele persoanei de către o persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată.

În sensul celor reținute mai sus, respectiv a faptului că poate fi dedusă numai taxa pe valoarea adăugată înscrisă în documentele care îndeplinesc cerințele prevăzute de art. 146 și art. 155 alin. (5) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Totodată, se reține că prin Decizia nr. V din 15.01.2007, publicată în Monitorul Oficial nr. 732/30.10.2007, Înalta Curte de Casație și Justiție în aplicarea dispozițiilor art. 21 alin. (4) și ale art. 145 alin. (8) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal precum și ale art. 6 alin. 2 din Legea nr. 82/1991, republicată, precizează că, **"taxa pe valoarea adăugată nu poate fi dedusă și nici nu se poate diminua baza impozabilă la stabilirea impozitului pe profit în situația în care documentele justificative prezentate nu conțin sau nu furnizează toate informațiile prevăzute de dispozițiile legale în vigoare la data efectuării operațiunii pentru care se solicită deducerea taxei pe valoarea adăugată"**.

Prin urmare, taxa pe valoarea adăugată nu poate fi dedusă în cazul în care documentele justificative nu conțin sau nu furnizează toate informațiile prevăzute în dispozițiile legale în vigoare la data efectuării operațiunilor pentru care se solicită deducerea TVA.

Având în vedere cele arătate mai sus, se reține că, în mod legal, organele de inspecție fiscală au procedat la stabilirea taxei pe valoarea adăugată în sumă de **X lei**, taxă dedusă pe baza facturilor emise de diverși furnizori, în condițiile în care:

- o parte din aceștia nu au putut fi identificați în urma controalelor fiscale încrucișate;
- tranzacțiile comerciale nu au fost recunoscute de către furnizor;
- documentul care a stat la baza înregistrărilor în contabilitate nu conține toate elementele necesare dobândirii caracterului de document justificativ.

B3. Societatea a dedus, în mod eronat, taxă pe valoarea adăugată, în sumă de X lei, aferentă achizițiilor de combustibili pe bază de bonuri fiscale

Direcția generală a finanțelor publice a județului Hunedoara este investită a se pronunța asupra deductibilității taxei pe valoarea adăugată, în condițiile în care taxa dedusă este la un nivel mai mare decât suma înscrisă în documentul justificativ.

În fapt, în urma efectuării verificării, organele de inspecție fiscală nu au acordat drept de deducere pentru **taxa pe valoarea adăugată** în sumă de **X lei**, pe motiv că, în luna X, societatea a dedus taxă pe valoarea adăugată în sumă de X lei, pe baza bonului fiscal nr. X emis de SC X X, deși taxa înscrisă în acest bon fiscal este de X lei.

În speță, sunt aplicabile dispozițiile pct. 46 alin. (2) din Normele metodologice de aplicare a Codului Fiscal aprobate prin H.G. nr.44/2004, cu completările și modificările ulterioare, potrivit cărora:

“Pentru carburanții auto achiziționați, deducerea taxei poate fi justificată cu bonurile fiscale emise conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, dacă sunt ștampilate și au înscrise denumirea cumpărătorului și numărul de înmatriculare a autovehiculului. Prevederile acestui alineat se completează cu cele ale pct. 45¹.”

Având în vedere cele arătate mai sus, se reține că, în mod legal, organele de inspecție fiscală au procedat la stabilirea taxei pe valoarea adăugată în sumă de **X lei**, întrucât taxa dedusă este mai mare decât taxă înscrisă în documentul justificativ.

Față de cele reținute mai sus, se concluzionează că, în mod legal, organele de inspecție fiscală au procedat la stabilirea, în sarcina societății contestatoare, a obligațiilor fiscale reprezentând, **taxă pe valoarea adăugată** în sumă totală de **X lei**, motiv pentru care se va respinge ca neintemeiată, contestația formulată de **SC X SRL**.

În ceea ce privește suma de X lei lei, reprezentând majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată, se reține că stabilirea de majorări aferente acestei taxe, în sarcina contestatoarei, reprezintă o măsură accesorie în raport cu debitul.

Deoarece, în sarcina contestatoarei a fost reținut debitul de natura taxei pe valoarea adăugată, iar prin contestație nu se prezintă argumente privind modul de calcul al majorărilor de întârziere aferente, societatea comercială datorează și suma de **X lei**, cu titlu de majorări aferente acestei taxe, în conformitate cu prevederile art. 119 și art.120 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală.

Pentru considerentele arătate mai sus și în temeiul art. 213 și art. 216 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală, se

DECIDE:

Respingerea contestației formulată de **SC X SRL X** împotriva **Deciziei de impunere nr. X** privind stabilirea ca obligație de plată, către bugetul consolidat al statului, a sumei de **X lei**, reprezentând:

- **X lei** - impozit pe profit stabilit suplimentar;
- **X lei** - majorări de întârziere aferente impozit pe profit;
- **X lei** - taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar;
- **X lei** - majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Hunedoara în termen de 6 luni de la data comunicării.

DIRECTOR COORDONATOR,